Epistola XVIII. Ad Constantinum 2um Imperatorem. IOHANNES COCCEJUS.

Vir Reverende et Clarissime.

Quum ~~a~~ mihi hoc tempore et commodissima opportunitas ad mittendum, et aliquid ~~ocii~~ ocii à laboribus ad scribendum literas daretur, nihil fui libentiùs, quàm ut tandem responderem literis Tuis. Primò autem pro transmissis mihi ~~libris~~ scriptis tuis doctissimis et utilissimis, et pro ea ~~significatione~~ perseverantia affectûs tui, ~~quae ei ~~ in me, quam maximas ago gratias, et ex ~~omnibus~~ plurimis indeis intelligo. Ego voveo, mihi occasionem dari, ut te plenè facere possim, Rever. Tm ~~à me~~ non propterea, quòd ab illa me sentiò amari, sed quòd ejus studium et charitatem ad ~~juvanda~~ ~~ij~~ illustranda sacra veritatem et re literariam juvanda constantissimam eè indeo; pro eo atq; oportet à me et amari et coli. Porrò quod meas nugas digeras putasti, gratissima Epistola diligenter scripta satisfaceres, id mihi fuit gratissimum. Velim autem ante omnia T. R. de omni Suo privata scriptitatione mea sic scribere, me ~~ne~~ ~~minus~~ privatim quodam ~~de~~ nihilitigandi aut ~~alij~~ alia quadam scabie ~~de ipsa ipsam~~ eo ferri; sed quia et jucundum et humanum puto aliquo alloquio amicitiam initam pertexere. Scitè n. est illud: ἡ ἀκροβυσμία. etc. Ubi verò ~~mihi ingenium~~ meq; mihi animus natura alia suling suppeditavit materiam, quam, ut de quibusdam, de quibusdam salva pace et amicitia diversis diversis videri possit, ita ut apud amicos solet, audiri et jucundè confabulari. Et Illo genere scriptionis ego met intelligo me multum proficere. ~~Puto autem id vel maximè~~ Nam ea potissimùm id ad me vendit commodi, ut quicquid de rebus sacris in mentem veniat, id discutere et curatè trutinandum, ne sine magna ratione temerè quicquam statuamus. Nescis enim quomodo ἀβλέψια quedam laboramus omnes, ut quum satis considerasse nos egisse putemus, nihilominus postea nos vel errasse vel veri viæ structura vidisse deprehendamus. Quare te oro, ut omnem meam satagentiam non alii causæ ascribas, quàm ipsi errandi timori, quem ego in me quotidie sentio angescere. Dr dicto Es. 55. 8. in mihi non est animus contendere. Et facile fatior T. R. retinere suam sententiam, q est et probat et verbis commoda; quamq; ~~tegentibus~~ hoc caput non semel clarissimis verbis testatur. et video in ~~sanctis literis~~ sacrarum literarum dictione incomprehensibilem quandam sancti spiritus sapientiam, ut verba in plenitudine ita sint ~~temperata, ut~~ collocata, ut non unum sensum ferre possint, cumq; non contrarium, sed valde consentaneum. Quod eò pertinere arbitror, ut sit causa in ~~simplicitas~~ ~~non~~ plenitudinem veritatis inquirendi, ~~ego~~ absoluti scientiam ~~sententiam~~ disponendi exercendi tolerantiam et æquitatem in aliorum interpretationibus judicandis, vitandi contentiones, et in variis varietatem donorum amplectendi rationem exponendi. Nam talis ambiguitas nunquam obscuritatem affert, sed lucem et copiam veritatis, pigros autem excitat, superbos confundit, humiles satiat, quos non patitur, quomodocunq; incipiant, dummodo non omnis ratio absit, facile errare. Ego autem hoc tantum spectabam, an mihi necessarium

eloquio

in textu quoq; ~~eo idem~~ ordo appareat, ~~ne~~ eo minus textum ferat.

confirmat, aut sine fructu à lectione ac meditatione ~~Scripturæ~~ Dei discedere.

#

Autores. quos ægrè esse judico etiam à nobis

Dit in te voegen hier zne, 2 ner dit teker gevonden werd.

inserendum

postulantibus Sisce

~~Nam ex Sue dicunt nobis tua pag. videntur postulare~~ Danielis verbis; ~~Est~~ et post ~~fine~~ 62. septimanas, sive finitis illis. Item מָשִׁיחַ נָגִיד

מָשִׁיחַ נָגִיד. Neq enim supervacuum ~~Sue~~ putas. Sed ~~usq~~ ita arripio; usq dum Christus ~~fuit~~ fiat מָשִׁיחַ. princeps, rex et dominus, occupato regno suo per ascensionem in cœlum. Nam interim gesserat se ut מָשִׁיחַ.

septimanas sive anni 434

Neq tamen dico tuam accommodationem textui pugnare. nisi illud quod ~~ita~~ difficultas me movet, quod 62 usq ad 30. annum Christi non exp[ungitur]. Video equidem quod remedium afferas pag. 197. ex[...] Verum tuto dicam quod sentio: illud apud me nonnullas habet ad[...] difficultates. Nam 1. non est verisimile ~~de~~ alias septimanas ~~sine dubio~~ ~~sic~~ sed notum proprietatem, qua quæ erant usitata in Judaicis ~~[illegible]~~ aut ~~Neq~~ voluisse propietatem ~~calculi ac~~ compu[tationis] earum ab Ægyptiis discere populum Dei. 2. ipsi enim Ægyptii [...] tuerunt dies ἐπαγομένους. Videtur igitur esse ἀλογία [...] passum, ut dicitur, libuisse negligere illa supplementa ad rotundandum numerum. 3. Minime quidem absurdum est cum me indefinite dicitur intelligi mensem plenum apud Judæos, nim. 30. dierum. Sed ~~si~~ ita dicit aliquis; ~~id~~ illud ~~fiet~~ quinque me[nses] non aliter sed ~~ex~~ alter audiet quam quomodo vulgo quinque [...] continui putari solent, nim. alternis plenis et cavis. quo m[odo] ego. quinque menses Apocal. 9. 5. accipere si certa hypothe[sis] mihi, emendabor: quæ vel confirmabit vel refutabit eventu[s]. Item Apocal. 11. 7. per 42. ~~duos~~ menses intelligimus plenos quia sic ipsa apocalypsis ~~per~~ 1260. dies ~~et~~ tempus, tempora et dimidium ~~temporis~~ explicat. quare et dies tres et dimidium idem tempus efficiunt, nim. annos 360. ~~annum~~ du[...] qui significant annos totidem. Aliqui et annum absolute dictum ~~tanto~~ numero ipso rotundo ~~et plene~~ conferre nihil mirum est; sed septimanas annorum non plenas dicere, in qua non ~~sed~~ censentur supplementa mensium et dierum, sane cum ipsa ratione plane pugnat. ## Unde potuerunt Judæi supplementa sibi facere et ea per 70. septimanas distribuenda? 5. ## Primam septem septimanas plenas video patari, ut et ultimam; ejusdem credit alia ratione esse mediam 62? 6. Si ~~sit~~ etiam detur, ~~aliunde~~ septimanarum distributionem ~~aliqua arte~~ juvandam, non videtur commodum demere [...] va à septem septimanis et una, ut quæ plenis et v[...] ejusdem numeratis annis consent, et ~~sigma~~ sua supplem[...] ta sibi vendicent. ## Vel si eadem debet esse conditio octo septimanarum efficiens ~~[illegible]~~ primas quidem et ultima ~~septimanas~~ stropperigos, ut medias non debebis aut terminos à ~~[illegible]~~ distinctos aliquo modo convellere; et ut mediam periodum possimus alios terminos octo septimanarum quærendos habebimus. Hæ rationes (nisi quis error me ludit) tantum apud me valent, ut si alia commoda sit temporis demonstratio, huic calculo non sint accessurus.

Dit definit

utrumq per

360. dierum, et ordinario Judæorum mensium et ut plenorum

(quæ minimum mensis pro 30. diebus ~~et anno pro 12 mensibus plenis~~ dicitur)

Anni enim non à Luna sed à Sole efficiantur.

360 / 360 / 720 / 1440

in quo facere sibi supplementa et anno nostro solari esse petere et ea per 70. septimanas distribuenda? Luna enim non est tanta ratio, ut apud illos,

sive 49. annis vulgaribus constantes

septem vulgaribus

septem septimanas plenas video patari, ut et ultima; ejusdem credit alia ratione esse mediam 62? 6. Si ~~sit~~ etiam detur, ~~aliunde~~ septimanarum distributionem ~~aliqua arte~~ juvandam, non videtur commodum demere [...] va à septem septimanis et una, ut quæ plenis et v[...] ejusdem numeratis annis consent, et ~~sigma~~ sua supplem[...] ta sibi vendicent. ## Vel si eadem debet esse conditio octo septimanarum efficiens ~~[illegible]~~ primas quidem et ultima ~~septimanas~~ stropperigos, ut medias non debebis aut terminos à ~~[illegible]~~ distinctos aliquo modo convellere; et ut mediam periodum possimus alios terminos octo septimanarum quærendos habebimus. Hæ rationes (nisi quis error me ludit) tantum apud me valent, ut si alia commoda sit temporis demonstratio, huic calculo non sint accessurus.

quæ paucis annis vulgaribus respondeant

aliquin ea tibi numerentur.

49 / 427 / 7 / 483

427 / 106.3. / 2135 / 2241 (6. 8h / 360 / 1880

49 / 5 / 250 / 245 / 12 / 262 / 3 / 483 / 5 / 2415 / 120 (

427 / 06

M.ur.m.m.

prima fol. 633.8

libenter et sine simulo

(Calculum)

De monstratio

vel ἀνάλ ψις. Luc. 9. 51.

Daniel. 11. 20. violenta

Chronologi à collocant.

vel ~~ἀναλ~~ ἀφάλ ψις! ~~confer ps. 49. 16.~~ ~~יקחני~~ ea autem opposita est ~~ἀφ~~ דכא ~~לקח~~ ἀνάλ. ~~Joh. 3. 16.~~ ~~Altera~~ Susceptio autem vel assumtio est ad vitam immortalem. Ergo quis ~~fu~~ populum ejus enarrabit? Sumtio est autem ex ~~עצר~~ coartatione et judicio. ~~vel~~ quasi dicent nec vim nec jus ejus ~~παρ~~ αλ ψει potuisse obstare. Jam addit rationes. Quare assumtio est? Quia excisio est. Quare ἀνάλ ejus inenarrabilis? Quia excisio est ex terra viventium. Ratio ὑψώσεως ex reverentia contraria. Et sic T. R. Quare autem assumtio est ex judicio? Quia נגע ... מפשע עמי (inquit Dav. ut 2 mox: עבדי, אתכם prima persona ad Deum tenet.) excisio est defectione populi mei. Populi mei non erat judicare de servo meo, sed ab eo judicari. Extraxi igitur servum meum, quem ipsis dederam, ex ipsorum nefario judicio, quod est defectio à rege et Deo suo. Et hoc debebat ejus assumtione populo meo innotescere, collocato ea ad dexteram majestatis, ut viderent, in quem ἐξεκέντησαν. Amplius: assumtio est מעצר ex coartatione violenta. Et hoc dignè! Nam oportebat populo meo innotescere, quod sua vi ~~ne~~ et defectione non me et servum meum laeserint, sed seipsos, quod hoc erit plaga et abjectioni, nisi resipiscant. Sic videtur haud incommodum verba collocare ad istum modum. ~~quia excisio est. Dicit ἐξεκέντησαν in ipsis Judaeis et~~ quia excisio est ex t. v. ~~p~~ ex ~~ft~~ defectione (per scelus et defectionem) populi mei, quae ~~ipsis~~ plaga ipsis est. Comparare autem Act. 2. 23. 24. τοῦτον τῇ ὡρισμένῃ βουλῇ καὶ προγνώσει τοῦ θεοῦ ἐκδοτον λαβόντες διὰ χειρὸς ἀνόμων προσπήξαντες ἀνείλετε, ὃν ὁ θεὸς ἀνέστησε λύσας τὰς ὠδῖνας τοῦ θανάτου. ‡ Mihi hoc ita incidunt. Sed absit ~~ut~~ à me, ut cuiquam velim praescribere, vel etiam ita statuere, nihil melius aut aptius ~~di~~ vel plenius dici posse.

quo modo et Junius

(cum Junio)

Et de isto מעצר אומה sive dispositione T. R. etiam illustrat ~~ultimum~~ p. 12. explicat: מעצר ענין + Cocceium valde me afficit illa diversitas ~~p. 8. מעצר מפשע עמי~~ et ~~p.~~ perpetua: מעצר אומה ענין + et commodum videtur, quia ~~ex~~ infra דין אומה ענין dicit, et pressè jam antea דין אומה designatam esse.

Editione duorum librorum Itinerarii B. et Jadaica in D. et notis additis egregiè commodavit T. R. utilitati studiosorum. mihi certè lectio ~~alia~~ magnam partis multum attulit ~~cum~~ frugis. Atque ut T. R. intelligat me non obiter introspexisse, sed etiam mediocri cum perspicuitatione, audebo ~~quo~~ fontem hujus meae de illa 70. hebdomadum accommodatione aperire. Faciam autem non invidiosè sed ingenuè et candidè. Ego ~~fuo~~ confoo T. R. nobis ~~aper~~ exposuisse ~~aeum~~ saltem rationem ejus ~~te~~ periodi ~~explicum~~ demonstrando: ut regnos persarum non contrahant ad ~~E~~ minorem numerum, nec nomina eorum turbentur, et alia

Autores. quos ego esse judico etiam à nobis

evitentur incommoda, quæ in ~~ea~~ aliis ~~ac~~ computationibus
reperiuntur. ~~Cæt~~ Assentior primas 9. septimanas nō esse continuè
numerandas. Initium autem ab anno 1. Cyri faciendum esse. † Ædificatum igitur ~~autem templum esse partim~~ indè à 1. Cyri ad 6. Noth.
templum (ut ex muros urbis) per intervalla adversariis sub
Cyro et usq; ad Darium conflicatos conducentibus, denique dicum
jubentibus initio Xerxis, denique prohibitionem ædificandæ urbis
impetrantibus ab Art. Longimano. Judicaverim autem ‡ 70. annos
Dan. 1. ~~maximè ad finem~~ omissam ~~et~~ fabricam templi ytinere.
~~Dei~~ ~~ut~~ inuit ps. (6.) Ipsi 70. anni à 2do Noth in ex carnerent in
annum 2d. Hystaspis. ~~Potuerunt verò Judæi fructum muri, ut~~
~~rem urgentiorem (sua opinione) aliquantulum continuare et ex~~
~~nonnunquam reparare sed sine magna profectu. ut quæ fuit ad-~~
versariis occasio eius ~~repetendi~~ majore opere deponendi. Hoc denuntiat Esr. 4:13.
~~et~~ quod eos, impetrato regis edicto, ab opere deponere fecer
vi et copiis. ps. 23. An autem anni secundi Darii Noth ~~qui~~ q
anni fuit templo attribuendi, non queo dicere. Nihil sufficer
toti ædificationi templi, ac ceptis annis 4. sub D
46. annos attribui. quos Judæi, ut vulgo notum fuit
pore jactitant Joan. 2. Attamen 7. septim
~~primas finiera~~ primas nō modò templi, sed c
urbis finiri in anno 6. Noth. Sed ~~Consentio~~ Difficultas est. videntur enim
~~De~~ 62. septim. ~~consentio~~ finiri ~~eas~~ in p
one Christi. ~~Nam hæc Danielis verba populu~~
Orihus autem hic difficultas. 62. septimana
anni 434. Atqui is numerus non reperitur
inter annum 7. ~~Artax~~ Mnemonis et passionem
Christi. Nam 7. Mnemonis est Olymp. 95. anno
Anno passionis est Olymp. 202. anno 4. di
cum olympiades 94. et annos duos, hoc est, annos † 378. ab
adibus 202 h.e. annis 808 Ipsiti, remanent 430. Spectan
igitur, annos 4. annos (à 2. Darii Noth ad 6.) habeamus
istis 430. conjungendos, ut fiant plenæ septimanæ 62. Neq
ego sanè lego apud Danielem primas 7. hebd. ad templum
quæ pertinent. Quin alia potest esse ratio eas seorsim ponendi,
~~id~~ ab eo, quod effectum fuit, sed ~~aliter~~ ut 7. hebdomada
sit illud tempus, quod impensum sit ædificationi tam urbis
quam templi vi decreti primi anni Cyri. At 62. septi
mæ incipiant à decreto altero Darii Noth. ~~Tertia hæ~~
~~tio verò decretis~~ cui brevi successit veluti continuatio
~~fuit~~ decretum Artaxerxis Mnemonis: quod peculiari
notione ~~operæ pretium~~ non fuit ꝓ. Neq debet mirum
deri, etiam in hac ~~pri~~ periodo intervalla dari; siqu
id in prima periodo etiam contigit. Vis autem fu
quid me faciat ut non miretur; ~~quod~~ quod primam periodum
T. R. intervalla quædam assignavit: et quid me ~~impe~~
moveat ut credam etiam in secunda periodo talia in

† quamquam hæc fieri debeant cum quibusdam Chronologis primum annum Cyri dicere, a quo mittitur finit: quem Daniel meminerit etiam tertium ab illo primo, quem Scriptura ab illo nominat; ~~quod~~ Ventatem tertium illum ultimum ipsum fuisse videt in numere prophetia c. 11. p. 2. ubi de successoribus Cyri agit.

‡ maximè laudatum et infamissimum esse

¶ (quos de urbe et templo simul accipiendos

‖ Potuit autem expeditione Darii in Græciam huic rei mora injici, cui credibile est Judæos interfuisse, ut in expeditione Xerxis, quod probat Josephus 1. adversus Appionem. Ac cum postea ad interrupta paululum opera redierint, ea occasio fuit, ut incusato Xerxis impio adversarii scripserint ~~ea~~ ejus dicam. Neq; verò puto totos illos 70. annos omissum esse opus, sed infelicitor et ~~tan~~ languide processisse et sæpius interpellatum fuisse. Nā quin Ethnici opitulante et favente regis Judæos collocato nihil fecerint verisimile nō est. Certè et sub Artaxerxe Long. eos perrexisse apparet, ex eo, quod hæc ipsa fuit —

† non invito

‡ ~~Chronologis~~

† Ipsiti

808
378
430

† Nam 7. Mnemonis incidit in olymp. 95. an. 2. † passio c. in ol. 202. an. 4. Ipsit 808.
† Ipsiti 378.
Differentia est 430.
Adde 4. suis
434.

808
378
430

† necesse, quia secundum decretum non fuit restitutum, sed primum ꝓ Longimani prohibitione.

valla incidere? Dicam. Verba Danielis: וּבְצוּק הָעִתִּים quod ego sic accipio, ~~acc~~ ac si dixisset. ἐν θλίψει τῶν καιρῶν ἔσονται οἱ καιροί, ~~vel καιροὶ ἔσται~~. Illi καιροί, qui opy suspendent et suffla- mirabunt. ~~Satis~~ ut indicasset, interventuros quosdam veluti articulos temporis, quibus ob angustias vel ~~extraneam~~ terroren ab hostibus, vel penuriam opy non possit continuari. Atq; id non dici ad primam periodum sed ad secundam puto, ut intelligatur in utraq; eventurum. Haec ego secundum tuas lineas, ex tempto, et Chronologos. Si quid aliud T. R. statuat, quod non fuerim assecutus, aut si in Chronologia error sit, moneri me cupio. Sin haec non displicent, et quod gaudeat T. R. docilem nacta discipulum. In tertia periodo sive ultima septimana nulla nova difficultas est praeter illam quae est à morte Christi in ~~tertia~~ ~~tribuere~~ ~~ego dimidia~~ ~~Atq; Atqui~~ ~~ita non 70. sed 69 1/2 septimanae fuerint: sicque de 62. hebdomadis in morte Christi finiuntur~~. Videor mihi in 62. septimanis declarasse. Quod hactenus illi finiuntur ipsa passione Christi. Videbitur, ~~igitur, necessario esse~~ integra septimana ultima post passione esse collocanda. Tantum obstat difficultas de cessatione sacrificii et muneris per 1/2 septimanae. Atqui nec mortis Christi sustulisse, quia ex Apostolos legimus longo post tempore sacrificasse. Act. 21:26. 24:17. quod si dicamus morte Christi sacrificium figuram fuisse impletam, nescio unum verbum [illegible] ad malam cessationem usurpationis aut falsae legitimae usurpationis indigitat. Sed fortasse ita intelligamus de abrogatione sacrificiorum per mortem Christi posse in mentem venire, 1/2 sept. non ad ultimam, sed ad penultimam hebdomada pertinere. Verum obstat, quod prius ultimae septimanae mentio fit quam huius dimidii. Quod si igitur [illegible] metaphorice intelligamus imo magis propriè, de eo quod sacrificia et munera significant. Sed de eucharisticis non de Sacrificiis loquor. Sic fuerat autem quidem perciperè ~~passiones et mortes~~ passiones et martyria sui mortes fidelium in honore Christi Redemptoris: ~~sic~~ per [illegible] autem communicatio bonorum fuerunt in honore ejusdem ad corporis mystici necessitatem. Videmus autem in Actis post ascensionem Christi Apostolos et fideles multis tribulationibus fuisse obnoxios, fuisse virgis caesos, et propter ipsam necessitatem ac persecutionem omnia habuisse communia, quae sine diaconos creaverunt, ex quibus Stephanus lapidatus fuit. Post quod factum ~~Saulus~~ orta est ingens persecutio (Act. 8:1.) et Saulus ~~insurgit~~ ivit admodum in Ecclesiam. ~~Atqui~~ converso Saulo omnibus Ecclesiis pax fuit concessa (Act. 9:31.) quo tempore etiam Gentiles caperunt accedere ~~in~~ in communionem Ecclesiae. Sic ergo ~~non~~ quam ~~fuit~~ ~~esset~~ persecutio, neq; fuit ~~ita~~ tanta egestas plerorumq; credentium, ut necesse esset tantam communicationem bonorum fieri, ut factum erat antegat. quare tempus videtur aliquamdiu cessavisse.

At imminente fame, sub Claudio, Deus per Agabum monuit Ecclesiam quo factum est ut ab Antiochenis collecta in fratres mittere ad sublevandam necessitatem eorum, qui in Judaea. Act. 11:28.29. Tum Herodes injecit manus aliquibus de ecclesia. Act. 12:1.2 etc. Forte igitur ~~ad illud medium tempus~~ paratum dimidium ~~septimanae~~ septimanae designat. Neq; videtur in insignioribus termi-

similiter cap. 12:7. ~~tum~~ consummatio, omnium dierum ~~partium~~ ~~multi~~ proportione aliqua particularum temporis, partim secutura exinde ~~ex~~ et facto indigitat videtur.

Porro etiamsi usq; ad 20. annum Nemoris cessaverit aedificatio murorum, tamen ~~annus~~ tempus à 7. ad 20. includendum est 62. hebdomadibus, 1. quia ~~ita~~ aeq; est murorum populi durae Ezra. Atqui septimanae sic derivatae sunt non tantum sub urbe sed et sub populum. 2. quia probabiliter aedificiis urbis operam eo tempore dederunt, quod ~~pertinet~~ ad vicum, et fori (בוץ?) aedificatione.

atq; ita illa abrogata

peculiariter dicunt בזה Levit. 7:12. Num. 25:3.5. etc. cujusmodi etiam מנחה

una navigasse &

quin et Antiochia Christiani ~~dicti~~ in nomine inventi

Hos legimus eos omnia habuisse communia, et nihil quicquam habuisse, et una fuisse.

Autores. quos ajunt esse judico etiam à nobis

no posse finiri ultima septimana, quàm in illa ~~fidelium infidelium~~
publica separatione ~~fidelium~~ Ecclesiæ ex Judæis et gentibus, nomine peculiari
indicata; ‡ et preparatione eorum ad novas aerumnas. Nam illa
in finem Cajj incidisse probabile est: septem circiter annis post passionem
Verba textus hisce ~~sic~~ quadrarent hunc in modum. Et faciet prævalere
fedus cum multis + E.g. Deus fœdus pactum cum Abraham, ~~de semine~~ quod
futurus esset Deus ipsius et seminis ipsius ~~porte~~ multorum ex Judæis et
gentibus illuminatione prænotatur exequetur, et faciet Dei ipsa
prævalere plerumque Judæorum ingratitudinis ‡ septimana una
‡ à passione vel ascensione in cælum usque ad finem Cajj ‡ quin et
faciet cessare et interquiescere sacrificium et munus eucharistiæ
illa sacrificia ~~quæ~~ fidelium in passionibus sustinendis et profundendo
sanguine ac opibus suis in honorem Christi dimidium ipsius septi-
mæ sive per ultimam ejus partem: et quidem faciet prævalere
fedus + ~~super~~ pro ala ~~abominationum~~ desolatricem, ut aliquo
tempore præsides Romani et exercitus illorum, licet multos
rores afferant, tamen desolationem non statim afferant, ut fa-
cit Pilato, Petronio, ~~Vitellio~~ in quo vero maximè fœdus pro vulgari prævalebit
tempore Cajj. Nam sub Agrippa ~~rege~~ Judæis
Claudio imperatore, et cujus edictum benignum in Judæos reiterat
sub Cuspio Fado, Felice, Festo, beneficia etiam ~~quæ~~ non paruit
ab Aquila Romano arcepsunt; id fuit effectum ~~fœdus~~ fe-
prævalentis; et fil. faciet prævalere fedus donec consum-
et decisa sententia stillet super stupentem aut vastatum
donec Deus iniret Romanorum præsidem Florum in ipsos, et
Judæos in Romanos, ~~et~~ ut bello suscepto periret eorum
publica. Vide ~~quæ ut concordet historia~~ quæ elegantes
nobis ~~per~~ Spiritus sanctus ~~ita tantum veri Israëlis et~~
plebis populi, usque ad excidium reipublicæ deprixerit ~~tribus~~
tribus partibus periodis. Nam septimana una partim sanguine et
persecutionibus fidelium ~~a redundante~~ honestata, partim pacificæ, de-
fœderis divini prævalentis alæ desolatrici, ut parte
calamitatibus terrentur et castigarentur; partim etiam be-
cia et parem sub ejus umbra agere possent, si mo-
vellent: denique consummatione et ~~deci~~ decisæ senten-
conferti gattis stillante super populum stupentem et
referti à Lazaris vel à Judæis, ac regione ejus ob-
latrocinia et sicarios aliaque scelera penè vastam.
Puto etiam verba propheta sic percommodè fluere. nisi
durius putes cum Syri repetere יָבִיר בְּרִית. ~~quod~~ Sed nul-
nihil duri erit, si illa וְעַל הַשִּׁבּוּץ יִהְיוּ לוֹ sono leviter ~~mum~~ in
tanquam in parenthesi pronuncies, sic. In multorum salute
fœdus faciet prævalere una septimana (quin dimidiata
mana faciet cessare mutationes) et quidem pro ala
abominationum desolatrice; ~~pro ipso imperio, sub ejus umbra~~ alia hæc
etc. Sed jam excessi epistolæ modum. Ego autem volui pro
epistolæ diuturnitatem silentii persare. ~~Rogo te ut~~ Etiam verò atque etiam te rogo, ut meam garrulitatem benigne in-
~~Neque~~ pistulo ad omnia mihi responderi. ~~Nolo~~ Sic enim labores tuos utiliores, quibus nolo incommodare. Mihi sati
à te amari, et amaris tui identidem significatione oblectari. Vale, Vir Reverende. Dabam 1633. 25. Sept.

‡ Cum quo fuit, quod Daniel ultimum, quod sub 70 septima, nis futurum fuerat dixerit unaquæque hebdomadum + et multorum bono ac salute

Christianorum

† et ino jam ad ulciscendum parati

concedendæ parte aliqua

+ supra alam vel

‡ E.g. imperio Romano ~~(sub quo)~~ cui ‡ tanquam pulli sub alis se subdiderant, quem dicerent, Non habemus regem nisi Cæsarem ~~quem~~ quem Deus nominasse dicitur

‡ Albino

‡ relicta gallina illa pia Christo,

‡ vel, usque ad conf. et dec. sententiam, quæ stillabit (.)

† à morte Christi

† quæ unxit Spiritu Dei sanctum fundorum ex Judæis et gentibus,

temporis

‡ ac communicatione effusissima ac plane singulari

† ex quibus tamen liberavit per sal illa septimana;

+ ino fluentis

‡ et aerumnosior

אֲדֹנָי יְהוָה quapiam. Est enim אֲדֹנָיוּ non ut scribitur Mich. 5:1. etc) Jer. 30:21.

Sæpiò ~~apud~~ illig ~~illis~~ pro ils explicatio desideranda esset? De quo agitabe etiã alij etiã. De locis ex Jobo in qbus m singulare esse videtur, quantum ego de sensu consequi potui meditatly mediocri cũ diligentia nihil interesse putem, utrũ singularia sint, an pluralia. De [illegible] quod est Job. 20. sollicitè ~~inqu~~ cogitari, ut verbi ejus proprietatem invenire possem. quandoquidẽ ea, q̃ ad hanc radicẽ pertinent, nõ una significationẽ habent. In rebus fortasse aliquando nimis curiosi sumus. Sed innoxia ẽ ista curiositas et neminẽ præjudicat, sed nos nonnũquã incerat. Et patimur hoc quoq; studii nostri vanitatem, ~~si ita est~~ Est n. in omni studio aliquod [illegible] Nõ videbatur autem mihi significare primò prodesse ~~et~~ sed secundò vel tertiò. Ita autem ~~autem~~ antemabã collocandas notationes: de quo tu cupio judicare. 1. [illegible] prorsus prodere. Hoc usq; ~~confugalitatis~~ est. 2. [illegible] ~~[illegible]~~ qui enim ~~in~~ opportuni prodit, et diligenter recondit, is eo ipso [illegible], vel q [illegible], is bonũ ~~fili~~ accipit veluti, et reponit apud se. 3. [illegible], quando cũ dativo ponitur. qui indicet, cui quis [illegible] sit, prodest se ipsũ. 4. [illegible] ~~periclitari~~ ~~non qui~~ Hoc enim est veluti seipsũ impendere. et sic 5. [illegible] ~~secipe~~ periclitari vel adire periculũ ~~adire~~, vel periculum facere. Sensu reciproco, q in Hiphil non reperitur. ~~Ad~~ Hæc referebam [illegible] pauper, frugalis homo. Item [illegible] frugalis in [illegible]. etc. Cæterũ [illegible] positum absolutè nõ invenio usurpatũ q [illegible]: neq; cum [illegible] ad indicandũ recipiens [illegible]. ~~Quare igitur nosti quando grata sit morbo~~. Tuq candor ~~me~~ fecit, ~~ut audo~~ me auditor [illegible]. Tu, quæso, morbũ meũ. Quod verò me rogas, quorsũ spectet illud: [illegible], id ego possũ eos rogare: qui sic vertent: ~~Et~~ Num Deo prodest vir, quum (vel, vir? sed) sibi prodest intelligens. Nihil enim interest, nisi hæc [illegible] addidi. Certum est, autẽ, qui prodest ~~vel~~ sibi vel alteri, aliqua in ~~sibi~~ prodesse. Et quod Latinè dicitur sibi prodest, id græcè dixeram [illegible]. Puto enim hoc notare tam suo quã alienopere juvari. Nihil de his dicerem, nisi ~~que~~ ita esset, ut nec consideratione vel agricis sacri, ~~nec~~ nec tuo colloquio satiari possem. Porrò quod in cap. 20. 23. tibi occasionẽ prorbui aliter meã metam accipiendi, atq ego conspexeram, id neqquã dolet. Profuit enim ~~mihi~~ mea quisi impudentia aquitio. Non volebam id cũ [illegible] jungere. (quanquã hoc masculino genere accipiunt quidam ~~Cap~~ Job 32. 19.) sed ad eũ hominẽ, q implebat ventrũ suũ. Sed verba mea illud nõ satis distinguunt. Eodẽ referebam affixũ in [illegible]. Affixũ autem in [illegible] refere-

Autores. quos aquũ esse judico etiã à nobis

perculiari
illam
passio nem
quin
aurigari
mafundere
illig sept
valere
multos
ut
Agrippa
eos
parvitate
sed
confum
ut
ala
eleganter
Nili
Sed
eniam
ita
ut
eorum
illa
ut
ala
Nili
Sed
illig
illig
illig

(quæ cibis, cupediis intelligo)

† sed varia

bam ad id de quo dicitur לאכלה בעצם . Hæc autem supra di-
cta מאכל מזונות . quæ quia non unius generis sunt, recte ~~affixum pl~~
~~-~~, imprimis diversis causis, quia tot singularia concurrerent, affixa
~~& coordinata~~ ~~to affixum~~ ipso accipienda, affixum pluralis
usurpari consueta licet singulare esset. quod freq
uissime cum pluralibus junguntur, ut in 1. Proprio Dialogi ~~li~~ vid
es. Thrasis autem hæc: לאכל בעצם libenter sic redd
Cedere ad explendum ventrem: vel, esse ventri exple
† Græcè dixerim: ~~ἐν~~ ἐξαρκεῖν, vel potius ἐξαρκεῖν εἰς τὸ πιμπλάναι τὴν γαστέρα.
si recte memini, hæc phrasis à Buxtorfio non è explicata:
הדה junguntur infinito ~~&~~ ל. Sunt autem nobilia quædam
exempla: Nunc significat ~~ex~~ festinationem medii apti ad finem
ut Gen. 2:5. Non erat homo ad colendum, sive & colere vel.
Alias ~~pro~~ ipsum rei usum ~~in usu~~, Levit. 25:7. pecudibus
erit omnis ~~omnis~~ proventus ejus. לאכל ~~in~~ ל. i.e. ~~commodetur ei~~
cedat pecori ~~illius~~: commodo ab ipso. sic Es. 23:18. et quod fu
erit nostro, Deut. 31:17. והיה לאכל ἔσται εἰς τὸ φάγειν. ל
cedet in consumptionem et consumptione. Addo Es. 19:17. Erit
Ægyptiis לאכל pro לחם. ut לאכלה pro לחמה. ultra
Num. 7:5. & 8:11. ps. 119:76. Sit gratia tua ad consolari me
ל. i.e. cedat mihi consolationi; consoliter me. ib. v. 173. Sit
tua ad juvare me ל. i.e. sit mihi auxilio, juvet me. 1ta
Sam. 18:3. eris nobis ab urbe ad juvare. i. subsidiis no
† Sic omnino veries. † Es. 37:26. Es. 44:15. fuit homini ad incen
dendum dere. ~~cessit ad combustionem~~ h.e. homo cre
vit. 2. Chron. 26:5. fuit ad quærere Deum. ל. e.
dedit se ad quærendum Deum, etc. Tale etiam
vel quid simile) nostrum esse patiens in hunc modum: Cedat (nim. i
ad explendum ventrem ejus; mittet in illum (ejus) ho
stem iræ suæ, et pluet super illa (vel illud, quo fa
rit ventrem) in carne ipsius. Non aliud concipio; qui
^ postquam devoraverit, Deum etiam in carne luxuriosi hominis, cupediis ipsius
immissa in ipsum ira sua esse consumturum. Ego an sententiæ ipsi
satisfaciam, nescio: nec tamen potui animo meo satis
cere, ~~antequam~~ nisi ~~in~~ istas minuta diligentia respex
ero. De numero affixi nihil moror. Scio autem
passim pluralia singularibus jungi etiam proximè.
Quod ed. R. in explicatione p. 8. c. 53. Esaiæ ad analysin
^ post proprietatem & simplicitatem interpretationis, provocat, id non possum defugere. Scio ~~aut~~ enim certitudinem
~~judicium aut tesis~~ auctore potissimum esse analysin. Nihil em
nisi opportuno in loco Scriptura dicit. Ego autem ana
Tuæ meritò refragor. ~~Sed~~ Potest autem fieri, ut aut
non satis explicaverim, quomodo לו ומשלו ad populum
^ videatur. comprobante. Analysi referri possit. Id igitur i con
paveis ostendere. Prima expositio est מקום אפ